

4. 1998, ANY DEL DESÈ ANIVERSARI

El 1998, any del desè aniversari, és extraordinàriament abundant en fets, notícies i èxits que, malgrat ser més recents, ja formen part també de la història de l'orientació a Catalunya i ens fan reflexionar sobre els camins que l'orientació seguirà als inicis del proper mil·lenni, tant a Catalunya com a la resta del món.

Marek Petrivalsky, nou tècnic de la FCOC

Després de participar, i guanyar, en diverses competicions catalanes i espanyoles, el tècnic orientador txec Marek Petrivalsky s'incorpora a l'orientació catalana al fixar la seva residència al nostre país. Sobre els seus coneixements d'orientació sols cal dir que fa orientació des de ben jove amb extraordinaris resultats i que ha col·laborat en tots els camps amb la Federació d'Orientació de la República Txeca. Si als seus extensos i contrastats coneixements sobre orientació i cartografia s'hi uneixen la seva enorme qualitat humana i la seva abnegació i il·lusió per a treballar desinteressadament en aquest esport, tenim al tècnic de procedència europea amb que tantes vegades s'ha somiat per assessorar de debò l'orientació catalana. D'acord amb això, aquesta època en Marek coordina quasi tots els departaments de tipus tècnic que té la Federació, a més de ser entrenador tècnic del CAR en l'especialitat de l'orientació i el seleccionador nacional de Catalunya.

Campionats d'Espanya

Una ampla delegació catalana de diferents clubs disputà aquests Campionats amb la destacada actuació de Roger Casal, sotscampió de curta distància i campió de la clàssica a la categoria d'H21 i extraordinari rellevista, juntament amb Carles Loré i Marek Petrivalsky, que feu de l'equip del COC el guanyador de la competició de relleus, i per tant campió d'Espanya "moral" pel fet de no acceptar la reglamentació de la prova competidors no nacionalitzats. Les noies del COC, Anna Amigó, Carme Parareda i Mercè Miquel, repetiren el segon lloc en el Campionat de Relleus en les mateixes circumstàncies que els últims celebrats, que foren els de l'any 1994. Però les noies catalanes assoliren encara més protagonisme ja que un conglomerat de BO-XXO conquerí el tercer graó del pòdium. La nostra Federació havia proposat celebrar el Campionat Autonòmic de categories elit, però el campionat es disputà puntuant el primer de cada autonomia a cada una de totes les categories, sense possibilitats per a Catalunya –que quedà quarta– donada la pràcticament nul·la participació en categories sub-21. El problema més greu de l'orientació catalana.

Al Campionat d'Espanya Universitari, s'imposà l'equip de la Universitat de Barcelona. Entre força altres competicions de la Lliga Espanyola cal destacar la d'Otxandio, en la que els catalans assoliren tots els primers llocs de les categories que van participar.

Participacions internacionals

A més de les ja habituals participacions d'Anna Amigó i Roger Casal en la Selecció Absoluta i Júnior espanyoles, respectivament, cal destacar el "tour-orientació" del matrimoni Lladó-Gri per Polònia, Txèquia –Campionats del Món de Veterans, ambdós amb final A de nou–, Lituània i Dinamarca, així com la participació també tradicional al Campionat de França, celebrat en aquesta ocasió al Llenguadoc-Rosselló. I també l'anada de Miquel Loro, del BO, als Cinc Dies de Suècia i al seu Clínic de formació tècnica d'orientació que, en anteriors edicions, ja comptà amb Anna Amigó com a participant.

Com a cosa del tot inversemblant, cal ressenyar que a la competició de Copa programada enguany pels francesos als bonics boscos de Carcassone sols hi assisteixen 17 corredors. 13 de Catalunya, 2 de Catalunya Nord, un veterà de Montpeller i un, un de sol, sembla ser que de la regió. Desconcertant!

Catalunya, potència europea de ciclo-orientació

Després de les proves de selecció espanyola realitzades a Daroca, varen ser escollits els ciclo-orientadors Anna Amigó, Carles Loré i Marc Canals, per competir en els Campionats Europeus de Ciclo-O, celebrats a la República Txeca i Eslovàquia.

Com hem vist, el nivell dels orientadors espanyols d'homes elit en cursa a peu, fins ara, ha estat superior al dels seus homònims catalans, principalment pel l'abisme d'anys i experiència entre tots dos col·lectius. En ciclo-orientació, en canvi, els catalans i especialment les catalanes s'han constituït en una potència no tan sols espanyola, sinó a nivell europeu i això queda demostrat quan diversos ciclo-orientadors catalans copen pòdiums als campionats estatals, corren en la Selecció Espanyola i han participat en la Copa d'Europa de l'especialitat. El club Xinoxano s'ha convertit en el gran dominador de la MBT-orientació, amb Mònica Aguilera, campiona estatal, Eduard Barceló sotscampió també estatal i Marc Canals com a campió català. Entre altres, els components més destacats del grup són Carles Loré i Anna Amigó, primera corredora europea no txeca –i aquí cal afirmar que els txecs són els grans dominadors continentals– en les últimes proves de la Copa Europea de l'especialitat. En l'última competició europea, les noies obtingueren el segon lloc en relleus, juntament amb la jove alacantina Ester Gil Brotons. El futur en aquest àmbit es presenta, com podem constatar, esplèndid.

Desè aniversari del Club d'Orientació Catalunya

El 18 de juny, el COC presidit per Ferran Santoyo va celebrar el seu desè aniversari amb una festiva competició al Parc del Guinardó, amb estrena de mapa realitzat pel propi president –on com a curiositat cal ressenyar que hi surt la seva residència– i amb convit final a tots els assistents a un pìscolabis i un obsequi d'un clauer recordatori realitzat per les noies del COC. La celebració fou closa amb el lliurament d'una escultura de la poli-facètica Anna Amigó al creador del club i de la Federació, Carles Lladó.

Desè Aniversari de la Federació de Curses d'Orientació de Catalunya

El 13 de juliol es compleixen 10 anys de la creació de la Federació i ja el 15 de febrer, comença la celebració amb els "Relleus X Aniversari" al Pla del Magre, Anoià. Un èxit extraordinari i una bona festa esportiva. Les competicions, activitats i èxits d'aquest any d'aniversari han estat considerables i, com a prova d'això i per celebrar-ho, queda decidida la publicació d'aquests 10 Anys d'Orientació a Catalunya. Però, a més, malgrat els 10 anys ja fossin acabats, s'acordà reflectir aquí, també, tots els esdeveniments remarcables fins a acabar l'any 1998.

Roger Casal, primer campió català HE d'una prova de Lliga Estatal

Si bé les noies, amb Anna Amigó al capdavant naturalment i sempre ben secundada per Carme Parareda, més d'una vegada havien copat els pòdiums de competicions de Lliga Espanyola, en homes elit els graons sempre han esta força més alts a causa de més participació i no és fins al 1998 que, després d'arrasar a totes les categories inferiors, Roger Casal, amb sols 17 anys, provà fortuna en la màxima categoria HE a les darreres proves de la Lliga Estatal. I el cap de setmana de la seva estrena, donà el gran cop en proclamar-se campió del Trofeo Gocan d'Alcalà d'Henares tot imposant-se, entre d'altres, al Campió d'Espanya 98 de curta distància, José Antonio García Múrcia. Mesos després, a Sant Joan de Penyagolosa, serà també Lluís Ferrer qui aconseguirà pujar al pòdium, entre els millors orientadors espanyols.

Agermanament FCOC - Centre Excursionista d'Alcoi

En el març del X Aniversari, és interessant fer constar també que, donades les relacions d'amistat i simpatia que sempre han existit entre ambdós col·lectius, aquest any es realitzà l'agermanament de l'orientació catalana amb el Centre Excursionista d'Alcoi, que preparava els seus 50 anys de vida per al 1999. A Sant Joan de Penyagolosa va ser celebrada una simpàtica festa de germanor que caldrà repetir altres vegades.

Primer curs cartogràfic i segon de Tècnics AECO

Organitzat pel Club Minerva i impartit per l'especialista Santiago del Moral, d'Alacant, el curs va ser desbordat per la gran participació i un notable èxit. És molt important animar als nous orientadors a realitzar mapes, "són els nostres equipaments", i com hem vist en aquest 10 anys són vitals per expandir geogràficament i humana l'orientació a comarques. Per altra banda, cal destacar que, des dels mapes impresentables dels inicis, la cartografia catalana ha fet un salt de gegant per arribar a poder cartografiar amb un nivell de qualitat força apreciable. Entre els cartògrafs catalans que han assolit millor nivell, per qualitat i quilòmetres quadrats aixecats hi trobem en Carles Loré, Xus Loro, Carles Lladó, Xavi Haro i Laia Santamaria, Mario Vidal, Ferran Santoyo, Roger i Ramon Casal, Marc Canals i Lluís Trunas, entre d'altres amb menys producció però també d'interès. Els catalans tenen també una destacada presència en el II Curs de Tècnics de l'AECO celebrat al juliol. Ferran Santoyo exposa diverses ponències com a professor i Carles Rescalvo és converteix en el cinquè tècnic català de nivell II amb titulació AECO. De títols catalans, de moment, sols existeixen els de la Federació.

Campionats de Catalunya Universitaris

Els Campionats de Catalunya Universitaris es celebraren a Can Déu, Sabadell, amb la direcció tècnica de Ferran Santoyo i Carles Rescalvo i organització de la Universitat Ramon Llull. Aquest campionats foren exclusius per a universitaris i comptaren amb les victòries, molt disputades, de Lluís Ferrer, de la UB, i de Núria Castillo, de la UPF.

El BO V Aniversari. Als Rasos de Peguera, orientació estatal d'alt nivell

Alt nivell, això és el que els membres del Club Badalona Orientació oferiren a l'orientació espanyola, als atractivament sorprenents terrenys dels Rasos de Peguera per celebrar el Cinquè Aniversari del Club. Amb una organització impecable, els millors orientadors espanyols es donaren cita en una nova prova de Lliga Estatal celebrada a Catalunya. Prova d'interès per diferents motius: ampla difusió en cercles orientadors, infraestructura material i humana magnífica, organització d'un model event, espectacular arribada, agilitat en els resultats instantanis, possibilitat per al qui subscriu de supervisar i comprovar la perfecció de tota la organització com a únic Controlador Tècnic català a l'AECO... és la mostra més recent del magnífic present català i una prova de la progressió assolida en aquest deu anys. A tall d'exemple veiem si més no la sentència d'un corredor espanyol d'elit: "Algunas carreras internacionales de las que se organizan en Espanya deberian tomar ejemplo de los detalles que habeis tenido".

Els raiders

Com ja s'ha anat veient, si en les disciplines clàssiques d'orientació molts països ens porten un avantatge de dècades de molt difícil superació, als raids d'orientació aquest avantatge comença a desaparèixer. En efecte, als últims anys, els raiders catalans han obtingut molt bons resultats en proves tan prestigioses com el Francital, el Karrimor o el Gauloises. Carles Loré i Miquel Soro han esdevingut una parella clàssica, i Jordi Villar s'ha mostrat com un expert i complet especialista d'aquesta modalitat en franca progressió en el món de l'orientació. I l'equip femení de Catalunya, amb Anna Amigó com experta en orientació, ha aconseguit un bon prestigi internacional com equip únic al món. A més, l'equip "Orientació-Ergovis", amb el suport de la Federació i format per Lluís Ferrer, Jordi Villar i Xavier Haro del Badalona Orientació formant equip junt amb l'italià Maurizio Doro, va participar al Raiverd, aconseguint l'objectiu de finalitzar-lo en el seu primer intent. Per la seva part, Eduard Barceló integrant de l'equip Esport Jorma, assoleix la millor classificació dels orientadors participants. Entre les noies també cal tornar a destacar, Mònica Aguilera, component de l'equip Salomon, guanyador de diferents raids d'aventura internacionals, i participant també al raid Gauloises.

A més, aquest any, es va comptar en terrenys catalans, amb el raid més important de l'estat veí, el Francital, celebrat a Font-romeu en el tradicional cap de setmana de Pentecosta. Amb un enorme mapa 1:25.000 especialment dissenyat per a la prova i amb llibre d'informació tant en francès com en català, els catalans no podíem faltar a aquesta cita històrica, ja que fou la primera vegada que es celebrava als Pirineus, i un nombrós grup de diferents clubs participaren en varies categories amb fortuna diversa.

Nous clubs

Des del món universitari i després de la UPC, de la mà de Roger Vives s'incorpora a l'orientació catalana la Universitat de Girona amb el seu club "Aligots", que comença a participar assíduament a les competicions catalanes. Altres clubs incorporats aquesta època són també l'Oros, el Centre Excursionista Farners i el Club Joncar amb els seus juvenils i júnior, de Tremp, entre d'altres.

La UFEC i la FCOC

Josep Mayolas, a més de ser un orientador que s'incorpora ràpidament a la categoria d'HE, també passa a formar part de l'equip tècnic de la Federació com a psicòleg de l'esport, a través d'un servei patrocinat per la UFEC, entre moltes altres ofertes que aquest any comença a fer a les federacions l'eficaç president de la Unió, David Moner.

1998, l'any de la resurrecció dels circuits permanents

Aquest any i després de vuit, van sorgir tres circuits permanents a l'orientació catalana. Els dos primers són de Ferran Santoyo i se situen a l'espai d'orientació de la Molina i al Parc de la Ciutadella, circuit aquest de controls sense fites i amb certificació de pas mitjançant respostes a una bateria de preguntes. Però, sens dubte, el gran circuit permanent és el "Bosc de Ribera" de Vic, creat per Toni Sánchez i el seu equip del Natura i Esport i realitzat per l'Ajuntament amb l'assessorament de la Universitat de Vic i de les entitats ecologistes La Noguera, Grup de Defensa del Ter i Grup d'Anellament Calldetenes-Osona. Extraordinari per les seves propietats educatives i lúdiques, integrat a prop de la ciutat, excel·lent per als mestres, alumnes i amants de la natura i profusament il·lustrat en coneixements botànics, culturals, ecològics i històrics, aquest circuit marca un abans i un després en aquesta modalitat i es conforma com un dels millors treballs de la història de l'orientació catalana. Una mostra:

52. L.N. POUDELGLAÇ

És un element tradicional que va desaparèixer quan es popularitzaren les neveres i congeladors. La seva ubicació en una zona ombrívola i fresca, permetia la conservació del gel al seu interior bona part de l'any. S'accedia al gel per la part baixa, a través d'una obertura que encara es conserva, i s'extreia amb l'ajut de pics.

L.N. Crocidura russula, MUSARANYA VULGAR

Mamífer molt menut, d'aproximadament 10 centímetres amb la cua inclosa, que és més petit que el ratolí casolà. [...] La musaranya nana és el mamífer més petit del món.

■ Fragment del circuit permanent Bosc de Ribera, Vic, i el control 52.

Campionats de Catalunya Clàssic i de Clubs

Foren organitzats per l'equip Casal-Petrivalsky, en els terrenys adjacents al Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat. Magnífic ambient, molta participació i estrena de mapes extraordinaris i pas pel túnel de sota l'autopista A17. Lluís Ferrer, del BO, arrodoní la seva gran temporada guanyant les competicions d'Sprint i Clàssica i convertint-se en el millor orientador català d'aquest any, amb el permís de Roger Casal que aquest cop va ser organitzador dels Campionats. Frieda Frenzel, també del BO, s'imposà en categoria femenina a l'Sprint, però la campiona de Catalunya de la Clàssica fou Miriane Vilmin, d'Altitud Horizon'66, nou nom del Club Orientafond'66, de Font-romeu. El COC va tornar a ser el vencedor del Campionat de Clubs malgrat que el Badalona va assolir més pòdiums.

■ Pòdium del Campionat de Catalunya de Clubs 1998. A l'esquerra, amb Núria Marjandas davant, representants del Bo de Badalona que es va classificar en el segon lloc del Campionat de Clubs, amb un Lluís Ferrer imparable durant tota la temporada i que va assolir tan el Campionat d'Sprint com el Clàssic.

Esquí-O

L'única disciplina que faltava en el calendari català va ser una realitat a partir d'aquesta temporada, 98-99. Tenim terrenys, estacions d'esquí nòrdic i un petit grup d'interessats dintre d'un ampli i potencial grup de practicants, els fondistes i els orientadors. Ferran Santoyo va donar els primers passos per reemprendre una disciplina que fa anys havia iniciat Carles Giralt però que quedà hivernada fins enguany. Marek Petrivalsky va agafar el compromís de dirigir les gestions tècniques i de mitjans necessàries per poder realitzar aquesta disciplina tan estesa en altres països i va engegar el primer Campionat d'Esquí-O de la nova època. Voluntat i ganes és l'únic que es requereix per gaudir de la neu i l'orientació agermanades d'una manera diferent i única.

■ Al centre del pòdium, el COC, primer classificat gràcies a que va poder puntuar a totes les categories. Al seu costat, el Xinoxano, tercer i que va iniciar la formació del pòdium gegant, i en quart lloc hi va quedar el club de la UPC, amb dos dels seus màxims representants a l'extrem de la dreta.

Relleus

El Campionat de Relleus fou organitzat per en Marek i Roger Casal a la "Peña del Moro", sorprenent topònim corresponent als terrenys que envolten l'arxiconeguda Ermita de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat. Amb uns emocionants punts de fita vista, canvi de relleu i recollida de mapa, els guanyadors d'aquests relleus foren els equips del BO en categoria masculina i el COC en femenina. Havent actualitzat el mapa existent de la zona, s'efectuà també una fascinant competició nocturna, amb Lluís Ferrer i Anna Amigó com a campions.

Llarga Distància

El Campionat de Llarga Distància fou inoblidable, tant per la perfecta organització del Xinoxano com pels espectaculars terrenys sota el Carlit i sota també una onada de fred siberià que provocà una temperatura a la sortida de 18 graus sota zero. Els competidors a més dels verds boscos d'avets hagueren de travessar camins convertits en pistes gelades, zones de neu, gèlides plaques també de gel en prominents pendents que envoltaven llacs igualment gelats. El Campionat fou guanyat per Marek Petrivalsky i Anna Amigó.

■ Sortida del Campionat de Llarga Distància 1998, al gèlid Pla de Barres.

Jocs Esportius Escolars 98-99

En començar el curs escolar 98-99, la bona gestió del coordinador dels Jocs, Josep Mayolas, va aconseguir que fins a quinze comarques, en front de les cinc del curs anterior, tinguessin serioses possibilitats de realitzar les seves fases. Aquest progrés fou degut a l'interès i dedicació dels delegats federatius que van ser: Àlex Hernández i Fernando Piédrola al Tarragonès, Juan Pedro Aznar i Roser Bastús al Pallars Jussà, Lluís Trunas a la Selva i Maresme, amb curs de monitors inclòs, Pablo Martínez a l'Alt i Baix Empordà, Carlos Rescalvo al Baix Llobregat, Miquel Loro al Barcelonès Nord, Cristina Rochés al Berguedà, on va aconseguir dotació econòmica per realitzar un mapa IOF, Toni Sánchez i Montse Rovira a Osona, Ramon Casal al Vallès Occidental, Pau Marí i Josep Vidal a l'Anoia, Toni Camacho al Bages i Gonzalo Gil i Toni Munné al Segrià i Pla de l'Estany, respectivament, tots ells naturalment junt amb altres esforçats col·laboradors. També és destacable la realització per primera vegada d'uns Jocs Esportius Escolars d'orientació a la ciutat de Barcelona. Ferran Santoyo fou el responsable del Comitè d'Orientació del CEEB, i programà una minilliga escolar d'orientació de tres proves a diferents parcs de la ciutat comtal. En total van ser programades més de trenta competicions.

Tot i així, quan semblava que els fruits podien començar a ser recollits, la final nacional va ser sotreta del control i direcció tècnica de la Federació sense consulta ni avís previ per part de la Unió de Consells Esportius, la qual cosa va provocar que la promoció escolar i amb ella la il·lusió federativa se'n ressentís.

Nous càrrecs directius

Entre l'abril i el setembre, Ferran Santoyo renuncia als seus càrrecs per qüestions laborals i diferències de criteri en alguns temes federatius i es produí un nou i necessari alè fresc per la progressió futura de l'orientació catalana amb noves persones que es comprometeren a treballar per al seu impuls. Com hem vist Josep Mayolas coordina els JEEC i, entre altres tasques, Carles Carrasco es fa càrrec d'adaptar els "segons" estatuts de la Federació que, per diferents motius, feia anys estaven "aparcats" en un calaix.

Cal fer constar també que, entre els canvis a la cúpula de la direcció federativa i de tots els clubs federats, Assumpció Termens és la nova i quarta presidenta del COC. La conveniència d'implicar a persones noves en organigrames federatius i de clubs va començar amb Carles Boldú a integrar-se a l'equip com a responsable de tresoreria, tasca feta amb gran eficàcia. Tot i així, les col·laboracions, malgrat efectives, són escasses i les tasques administratives i les traves burocràtiques són cada vegada més aclaparadores i proclamen a crits: cooperació o crisi.

Les famílies orientadores

La participació familiar és una gran característica del nostre esport, digne d'elogi i promoció, massivament seguida i fàcilment detectable en els països nòrdics. A Catalunya, és molt freqüent veure participar dos o tres membres d'una mateixa família en les diferents categories d'una competició. Com a nota més destacada cal fer constar que el 1998 és quan la família Ràfols-Perramon participa constantment a les competicions, fent coincidir tres generacions familiars en una mateixa trobada d'orientació i són protagonistes del pòster gegant, titulat "L'Orientació, Esport de Generacions", presentat al V Congrés Mundial d'Esport per a Tothom, celebrat a Barcelona el novembre de 1998. Per la seva assiduitat o pel seu nombre de participants, també cal destacar les famílies Serrallonga, Boldú, Triquell, Loro-Sansa, Arumí-Rovira, Vives-Bages, Sols, etc.

■ Biel Ràfols, protagonista del pòster "L'Orientació Esport de Generacions", junt amb la seva mare, Neus, i l'avia Pilar.

Els Master

Al mes de febrer, el COC presenta la candidatura als Campionats d'Espanya de l'any 2000, amb un projecte magníficament presentat que comptà amb la immediata aprovació de l'AECO. Aquest campionat fou substituït al juny pel projecte d'alta competició més ambiciós de l'orientació catalana, els European Master Games d'Orientació. Un campionat d'Europa de veterans amb una previsió de fins a 3.000 participants, aprofitant la proposta feta per la UFEC, però amb una perspectiva real d'organització del tot imprecisa i que finalment quedà ajornat per al 2004.

Estrangers a l'Orientació Catalana

A les competicions de Catalunya sempre s'hi poden trobar força estrangers passavolants i, a temporades, alguns corredors fixos. Fins ara, entre aquests últims cal destacar l'alemanya Sussana Klimpel i la sueca Johanna Lindgren i, durant el X Aniversari, a més del txec Marek Petrivalsky, la també alemanya Frieda Frenzel, així com els noruecs Rune i Alexander Karlsen, l'italià Carlo Bernardini, els francesos arrelats a Catalunya Véronique Hillion i Thierry Davin, els alemanys Stephen i Jürgen Domas, els danesos Arne Larsen i Hans Fabricius, i l'espòrdic escocès Lynden Shofield entre d'altres, els quals aporten la centenària i necessària visió orientadora dels països amb més tradició.

L'orientador català i la naturalesa

Malgrat resulta realment difícil en plena competició, el respecte que l'orientador té per la naturalesa, queda ben palès al paràgraf següent de "Catalunya ORIENTACIÓ", març 98: "A la consideració que ens tenen el Patronat Metropolità de Collserola i l'Obra Social de la Caixa de Sabadell, propietària de Can Deu, i a la satisfacció de col·laborar amb nosaltres demostrada pel Club de Tennis Sant Gervasi, així com pel propietari de Can Catà, ambdós de Collserola, i pels propietaris dels terrenys de Rojals, Malla i Moià, últimament si va afegir la satisfacció dels propietaris del terreny del Pla del Magre, Anoia, assistents als "Relleus X Aniversari". Per a nosaltres, aquest és un gran rècord de prestigi cívic". Una bona anècdota que referma aquest fet és la d'un propietari de Llers, Alt Empordà, al qual, a més, no se li havia pogut demanar l'autorització, que després d'una competició va afirmar: "He vist un xicot que corria amb una ampolla a la mà i l'ha deixat en un control per ser recollida després. Amb persones així no hi tindrè mai problemes".

El logotip de la Federació

A causa de la inicial coincidència, pel seu origen i autor comú, entre les sigles Club d'Orientació Catalunya i Curses d'Orientació Catalunya, la Junta Directiva decideix modificar el logotip de la Federació amb la supressió de les sigles COC.

■ El goig de ser orientador queda reflectit en l'ambient de totes les competicions –a dalt Albacete 94– i, malgrat no hi siguin tots els que hi haurien de ser, també en les fotografies de la tradicional Festacopa d'abans de Nadal, com aquesta de 1997.

5. CAP AL FUTUR

Aquest deu anys han estat densos i apassionants, amb grans realitzacions encara que també amb alguna decepció, i aquest repàs de tot allò que s'ha intentat fer i s'ha fet cal que serveixi per valorar realment els objectius i èxits aconseguits i, alhora, per intentar assolir nous reptes que ens acostin a l'orientació "del segle XXI".

Els reptes del futur

1. Reestructuració federativa i responsabilitats compartides

Durant aquests deu anys hi ha hagut una estructura federativa basada en el treball desinteressat de comptades persones i especialment de l'abnegada dedicació del president de la Federació per dirigir l'orientació catalana. El creixement natural fa que, a finals de 1998, s'hagin de repartir les feines federatives si no es vol "cremar", com ja està succeint, a aquells que es responsabilitzen de diferents qüestions i que, en lloc de veure com s'alliberen de feina de mica en mica, cada vegada en tenen més per l'augment i la complexitat de totes les tasques i la indiferència i comoditat de molts dels qui caldria que col·laboressin. Si no s'assumeixen responsabilitats no hi haurà creixement. És més, quan els actuals dirigents quedin del tot "cremats" pot haver un daltabaix que retorni a l'orientació als seus primers anys. Afortunadament, com dèiem línies enrere, la bona feina d'alguns nous orientadors al capdavant dels diferents timons de l'orientació constitueix un relleu necessari i enriquidor per a tots i marca per al futur un augment qualitatiu i quantitatiu que cal que sigui molt important.

2. Organització professionalitzada de competicions

La realització de proves d'orientació de qualitat requereix una mentalitat europea que implica assumir responsabilitats col·lectives i plantejar un programa per fases que abasti mesos i fins i tot anys d'antelació per així poder preveure, al millor nivell professional possible, zones de competició, realització dels mapes, autoritzacions, patrocinadors, publicacions i divulgació de la convocatòria, material, disseny de circuits, ubicació de zones d'aparcament, sortida i arribada, etc. En aquest sentit, després dels notables 2 Dies de Rojals del 1996, l'exemple organitzatiu del Club Badalona als Rasos de Peguera va suposar un altre bon pas en l'organització tal com es fa en altres països europeus, tema important de cara als possibles grans esdeveniments esportius d'orientació que caldrà celebrar a Catalunya.

3. Orientació escolar i Jocs Esportius Escolars

El futur de l'orientació resideix en la pràctica infantil, que condiona la pràctica adulta i serveix de partida a orientadors d'alta competició. En els primers nou anys no es va aconseguir introduir l'orientació com activitat escolar i infantil, excepte puntualíssimes accions fetes al Pallars, Osona, Tarragonès i Barcelona i, posteriorment, també a la Selva. Únicament en aquest darrer any s'ha aconseguit, després de mil gestions, que l'orientació entri als Jocs Esportius Escolars i, tot i així i malgrat l'èxit, la resposta ha estat força irregular i molt inferior als esforços realitzats, encara que, afortunadament, s'inverteix la tendència per a la segona edició 1998-99. La promoció escolar ha de ser prioritària i ha de ser assolida per tot el col·lectiu català i no únicament per deu o dotze persones. Els clubs han de dedicar més esforços a la promoció escolar, és el seu planter. Els Jocs han de donar tot el fruit que es mereixen en benefici dels escolars catalans. Si volem fer partícips als altres del goig que l'orientació proporciona com diu, i fa, Pablo Martínez, "hace falta sacrificarse". I, de moment, la direcció de l'orientació catalana, excepte honoroses excepcions, encara ha de demostrar en el seu conjunt aquesta afirmació. L'objectiu de la Federació en aquest aspecte vital és que, d'aquí a pocs anys, cap escolar deixi la primària sense tenir nocions de l'orientació.

4. Esquí-orientació, ciclo-orientació i raids

Consolidades les diferents especialitats de l'orientació a peu, els propers anys són propicis per a culminar la introducció definitiva de disciplines com l'esquí-orientació, tot aprofitant les moltes instal·lacions d'esquí de fons, modalitat en la qual Catalunya pot ser la gran potència a Espanya, i la consolidació de la ciclo-orientació, en què Catalunya, com hem vist, ja té un gran equip que competeix representant a Espanya a un bon nivell europeu i on es pot trobar una gran acceptació. Els raids també estan progressant molt ràpidament en altres països per la seva acceptació popular i aquí ja tenim una sèrie de raiders consolidats internacionalment. Sols falta comprometre's i organitzar proves, tal com es fa en altres llocs, tot activant algun projecte ja en estudi.

5. Roger Casal orientador d'elit

Després d'anys de domini d'orientadors espanyols, majoritàriament militars, Roger Casal ha estat el primer orientador català a guanyar una prova absoluta en HE de Lliga Estatal i ha arribat a aquest nivell després de guanyar quasi totes les competicions a H16, H18 i H21 i tot això amb els seus disset anys al 1998. En Roger ho ha aconseguit per condicions naturals, tradició familiar, gràcies també a la seva permanència al CAR i,

allò que és molt important, perquè va començar amb vuit anys. Això ha de servir de reflexió sobre el per què de l'orientació escolar i ha de marcar el camí per tenir futurs orientadors no ja brillants a nivell estatal, sinó també europeu.

6. Equip de tècnics

Per poder iniciar i perfeccionar aquest esport, cal un equip de tècnics especialistes que sàpiguen dissenyar, programar i ensenyar entrenaments adequats a la pràctica de cada orientador. L'ECCO està treballant en aquest aspecte, fins ara amb escassos resultats, cal dir-ho, perquè hi ha constants canvis en les titulacions esportives i no hi ha un patró clar per tenir el currículum que permeti professionalment ser especialista en orientació. Junt amb l'Escola Catalana de l'Esport caldrà estudiar els passos per assolir un títol acadèmic i professional oficial català relatiu a l'esport d'orientació. Cal també que els orientadors-competidors vagin responsabilitzant-se per dedicar part del seu temps a impartir lliçons i organitzar més entrenaments i cursos de formació. La incorporació a les tasques federatives del corredor i tècnic Marek Petrivalsky i els seus programes i directrius ha suposat un important pas cap endavant i cal aprofitar-la al màxim.

7. Cursos d'Iniciació, Perfeccionament i Entrenaments regulars

En relació al punt anterior, serà necessari disposar d'un programa anual de cursos de diferents nivells que serveixin a les necessitats dels practicants, així com la potenciació d'un hàbit que, en general, encara no és té massa present: l'entrenament. Caldrà potenciar l'entrenament físic, practicar molt més l'entrenament tècnic i començar a caminar en un camp encara inexplorat però d'una importància extraordinària: l'entrenament psicològic i mental de la mà de Josep Mayolas. En aquesta línia, cal potenciar els entrenaments setmanals federatius per als interessats a progressar.

8. Augment de la base social

El 1998 queda palès que tres centenars de persones ja poden participar en algunes competicions, xifra que anirà en augment. I cal que hi vagi especialment en les categories escolars, base de l'orientació del futur. Per tant és necessari pensar en mecanismes que permetin realitzar curses de 400 o 500 participants amb una bona dinàmica organitzativa i un mínim d'impacte ambiental.

9. Amplia xarxa d'equipaments. Terrenys amb mapa

En aquest apartat constantment s'està realitzant un notable esforç a fi que els mapes si-

guin considerats equipaments esportius, tal com ho són als altres països europeus i tal com ho són també les piscines, pistes d'atletisme, polisportius o ports. Aquest esforç, desgraciadament no ha obtingut cap resultat oficial fins ara. Ni cap resultat ni tan sols cap resposta a les innumbrables instàncies oficials presentades. Tot i així, amb els coneixements atresorats en aquests anys i l'ús d'eines com l'Ocad, la ja tradicional escola catalana de cartografia d'orientació ha ampliat i caldrà que continuï ampliant el nombre de terrenys amb mapa, tot intentant que siguin al major nombre de comarques possible i, a més, que hi hagin mapes des de parcs i jardins de diferents municipis fins als espectaculars terrenys tècnics que encara esperen al llarg dels Pirineus. El nombre de terrenys amb mapa on s'ha corregut durant aquests deu anys arriba a l'espectacular xifra de 84. Tot un rècord. Extraordinari!

10. Categories i planter

Al principi l'orientació catalana va començar amb categoria única, un únic circuit i una única classificació tan masculina i femenina com escolar. Al cap de 10 anys existeixen sis categories masculines i sis femenines més la d'encintat per menors de 10 anys i la de No iniciats o debutants i l'open. Total quinze. Però no n'hi ha prou. Cal potenciar les categories sub21 i aconseguir la màxima participació. Fins ara, a part d'en Roger Casal, sols hem tingut Eduard Girabent com a corredor destacat sub-21 el qual amb els seus 15 anys, no sols ha fet pòdiums a Espanya, sinó també a Catalunya a la categoria H21. Els Jocs Escolars han de ser una bona eina per divulgar el coneixement de les virtuts de l'orientació i, a partir del seu coneixement, cal que, als qui faci il·lusió, es puguin dedicar a la pràctica de l'orientació competitiva o simplement lúdica. Des de 1997 s'està donant bones empentes a les categories sub-12, bàsicament entre els fills dels corredors veterans. Una gran esperança que cal acaronar. D'aquesta manera el planter anirà creixent en nombre i augmentant en nivell. A finals de 1998, aquest és el repte principal de l'orientació catalana.

11. Seleccions nacionals

Si bé des d'aquella primera de l'any 1990, al Pallars, la selecció catalana ha estat un constant afany de la Federació i especialment del seu president, cal aprofitar l'actual ambient favorable a partir del 1998 perquè tingui més presència a Europa, en benefici de l'orientació del nostre país i el prestigi de la Catalunya esportiva. Recordem que el descobriment i l'inici de l'orientació a Catalunya va ser a causa de l'afany d'assolir reconeixement olímpic i per tant reconeixement de seleccions nacionals. El cercle es tanca.

12. Les virtuts de l'orientació

I de cara al futur, cal no perdre mai de vista les grans virtuts de l'esport de l'orientació que, a més de totes les notables característiques de tots els esports, com són la companyonia, la concentració, el bon estat físic, etc., cal afegir-hi la millora de les capacitats d'anàlisi, memorització, presa de decisions ràpides, seguretat, així com l'ambient familiar i moltes altres virtuts que fan de l'orientació un esport d'interès social. La seva divulgació i millora, quan a nombre de participants i nivell, és el repte continuat de la nostra Federació com a servei a Catalunya i tots el seus ciutadans.

Tal com espera el president Carles Lladó i dins del notable nivell universitari de la majoria dels orientadors catalans, ha d'arribar un dia que l'orientació aparegui en els seus currículums com a mèrit especial.

■ NOUS REPTES A PARTIR DE VELLES VICTÒRIES.

■ Aquesta és la història de l'orientació a Catalunya, jove i madura alhora i amb la seva projecció cap al futur. Tant de bo que al vintè aniversari, l'any 2008, puguem editar una publicació encara més extensa i de més èxits que aquesta: es cosa de tots.

■ I encara que, tal com dèiem al començament, 10 anys són tants i tan pocs alhora, tots els esdeveniments junts són molts i els seus protagonistes encara més. Per això ha estat difícil escollir el límit per tallar la informació, i és molt fàcil deixar d'anomenar algun protagonista que hagi fet mèrits per ser-hi. Per aquest motiu, malgrat haver pres la precaució de sotmetre l'anàlisi d'aquest estudi als clubs pioners de Catalunya, l'autor demana disculpes per possibles omissions que, si cal, poden ser corregides en edicions futures.

■ Tot i així, juntament amb el sentiment que els orientadors formen part d'un col·lectiu privilegiat som conscients que, de la nostra història d'aquests 10 anys, feliçment en formem part tots i cada un de nosaltres.

6. ANNEX

Publicacions de la FCOC

El butlletí "Catalunya ORIENTACIÓ"

El butlletí ha estat la gran eina dinamitzadora de la vida de la Federació d'aquests deu anys i és l'autèntic cronista oficial de la nostra història del dia a dia. En ell apareixen els calendaris, amb convocatòries de competicions, ressenyes i resultats, així com articles sobre temes tècnics, divulgació, entrenaments, notícies i curiositats i tot allò que pot ser d'interès per als federats. Al butlletí queden reflectides totes les activitats d'orientació de les que la Federació té notícia i sempre ha estat obert a tot tipus de suggeriments i col·laboracions. El seu responsable ha comentat sempre que "és una eina que ha de donar vida al nostre esport i que altres directius de l'esport queden sorpresos per la notable quantitat d'activitats que reflecteix tenint en compte els escassos mitjans en que està realitzat".

El butlletí ha anat augmentant de gruix al llarg dels anys, havent-se produït un gran salt qualitatiu en la presentació al introduir-se la compaginació informàtica. Com en altres aspectes de la tasca federativa, cal que tots aportem col·laboracions ja que l'esperit del butlletí és servir de punt de trobada per a tots. Dels nostres butlletins, Josep Lluís Vilaseca, exsecretari general de l'Esport, en va dir: "N'he vist aparèixer moltes de publicacions però poques que duressin gaire més que uns quants mesos o uns quants números. La vostra n'és un exemple a destacar per la seva qualitat informativa i continuïtat". Durant els deu primers anys de la Federació han estat editats més de cinquanta números.

Memòria any 1990

Aprofitant l'èxit dels 25 Dies, es publicà una revista especial amb portada i contraportada en color que recollí els esdeveniments més importants del 1990 i els seus 25 Dies. D'excel·lent acabat considerant els precaris mitjans en que es va realitzar, no se n'efectua cap altre degut als inconvenients de costos i de mida i perquè el butlletí en format de butxaca resulta una eina pràctica, relativament barata de costos generals encara que no per unitat i de fàcil transport postal.

Internet i correu electrònic

L'eina de comunicació més important del futur i de la que ja podem gaudir és la via informàtica. Tots els orientadors catalans que encara no ho han fet hauran d'espavilar-se per entrar a la web de la Federació i a les dels seus clubs, cada dia més amplia i més útil.

Butlletí de Teoria i Tècnica

La manca d'articles especialitzats sobre orientació i la falta d'una bibliografia que avui, sortosament, és considerablement més extensa va fer que a l'any 1994 es publicàs aquest butlletí de Teoria i Tècnica, amb un conjunt d'estudis analítics, qüestions tècniques i consells sobre diferents aspectes de l'orientació que abasten des de l'alimentació i els tipus de gambada fins a exercicis tècnics i plans d'entrenament.

Apunts Tècnics sobre l'Esport d'Orientació

Aprofitant la celebració periòdica de cursets, especialment els Tira't de Cap, a la Molina, el responsable de l'ECCO va recollir tots els articles tècnics publicats en els butlletins durant cinc anys, aplegant-los en aquest butlletí especial, estructurat en diferents blocs com l'Entrenament o la Tècnica. I encara és un bon referent per poder conèixer aspectes avançats de les tècniques d'orientació, l'elecció d'itinerari i entrenaments.

■ CARTELLS. Entre altres tasques realitzades per la Federació, també s'hi troben alguns cartells de promoció i de convocatòries de competicions.

Competicions Clàssiques del Calendari de Curses d'Orientació Català

Des del primer any 1988:

- Pallars. Minerva.
- Collserola - Trofeu Francesc Mates. COC.
- Sant Feliu de Llobregat.
- Anoia. COC - UPC.

Clàssiques posteriors:

- Osona. NiE	- UEC Barcelona
- Garraf. COC	- Tagamanent. G. Serrallonga
- Alt Empordà. COC	- Memorial Ramon Aguiló. UPC
- Sant Cugat del Vallès. CMSC	- Maresme. Badalona Orientació
- Tarragonès. Montsant	- Dos Dies de la Cerdanya. Xinoxano
- I d'altres que, amb més o menys assiduitat, apareixen i desapareixen del calendari.	

■ I Copa de les Regions d'Europa. La Cerdanya-Capcir, Catalunya Nord, 1995.

■ A més, cal fer constar les competicions clàssiques de la Copa celebrades als magnífics terrenys de la Cerdanya-Capcir: Font-romeu, Matemala, Formigueres, etc. a la Cerdanya del Nord, competicions que alguna vegada han arribat no sols a Taltaull, sinó fins i tot a Mende i Carcassona.

**QUADRE DE CAMPIONES I CAMPIONS
DE LLIGA, COPA I CAMPIONATS DE CATALUNYA.
DURANT ELS 10 PRIMERS ANYS DE L'ORIENTACIÓ CATALANA**

COPA

HOMES

1989	Carles Giralt	José Luis Viñas	Joan Compte
1990	Ramon Casal	Carles Giralt	José Romero
1991	Pablo Martínez	Fabien Viguier	Carles Giralt
1992	Fabien Viguier	Carles Loré	Ramon Casal
1993	Carles Loré	Ferran Santoyo	Oriol Serrallonga
1994	Xus Loro	Ferran Santoyo	Lluís Ferrer
1995	Gilles Goret	Carles Loré	Lluís Ferrer
1996	Gilles Goret	Ferran Santoyo	Carles Loré
1997-98	Carles Loré	Roger Casal	Eduard Garcia

DAMES

1989	Teresa Gri		
1990	Anna Amigó	Teresa Grí	Rosa Maria Rabell
1991	Anna Amigó	Nuria Marjanedas	Montse Navarro
1992	Anna Amigó	A-Marie Roumanie	Núria Marjanedas
1993	Anna Amigó	A-Marie Roumanie	Carme Parareda
1994	Anna Amigó	Laia Santamaria	Dominique Seignol
1995	Anna Amigó	Mirianne Vilmin	Dominique Seignol
1996	Mirianne Vilmin	Anna Amigó	Vinciane Roumanie
1997-98	Anna Amigó	Frieda Frenzel	Núria Viñals

■ Anna Amigó i Bertran

LLIGA

Aquí cal recordar que la diferència entre la Lliga i la Copa consistia en la diferent qualitat dels mapes i en la participació de Catalunya del Nord exclusivament a la Copa. Cal fer constar, també, que al 1995 es va fer una "Minilliga" per adaptar el calendari d'any natural al calendari escolar.

HOMES

1991	Carles Giralt	Toni Serrallonga	Benigno Pereda
1992	Ramon Casal	Oriol Serrallonga	Toni Serrallonga
1993	Carles Loré	Pau Marí	Oriol Serrallonga
1994	Carles Loré	Miquel Soro	Oriol Serrallonga
Mini 1995	Xus Loro	Ferran Santoyo	Carles Loré
1995-96	Carles Loré	Ferran Santoyo	Pau Marí
1996-97	Ferran Santoyo	Carles Loré	Roger Casal

DAMES

1991	Anna Amigó	Teresa Gri	Montse Navarro
1992	Anna Amigó	Teresa Gri	Maida Serrallonga
1993	Anna Amigó	Teresa Gri	Carme Parareda
1994	Anna Amigó	Carme Parareda	Laia Santamaria
Mini 1995	Anna Amigó	Carme Parareda	Laia Santamaria
1995-96	Anna Amigó	Carme Parareda	Laia Santamaria
1996-97	Anna Amigó	Carme Parareda	Mònica Aguilera

CAMPIONATS DE CATALUNYA CLÀSSICS

HOMES

1994	Carles Loré	Pablo Martínez	Xus Loro	Sitges Oest. FCOC
1995	Gilles Goret	Carles Loré	Xus Loro	Can Deu. FCOC
1996	Gilles Goret	Jordi Villar	Xus Loro	Vilanova de Sau. NiE
1997	Roger Casal	Carles Loré	Jordi Villar	Parc Cretaci. Minerva
1998	Lluís Ferrer	Gilles Goret	Jordi Villar	CAR. CMSC

DAMES

1994	Anna Amigó	Laia Santamaria	Dominique Seignol
1995	Anna Amigó	Vinciane Roumanie	Mirianne Vilmin
1996	Anna Amigó	Carme Parareda	Núria Viñals
1997	Anna Amigó	Frieda Frenzel	Mirianne Vilmin
1998	Mirianne Vilmin	Frieda Frenzel	Anna Amigó

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE LLARGA DISTÀNCIA**HOMES**

1995	Carles Loré	Ferran Santoyo	Miquel Soro	Collserola. CMSC
1996	Xus Loro	Albert Viñals	Carles Loré	Tennis St. Gervasi. COC
1997	Carles Loré	Jordi Villar	Ferran Santoyo	Rojals. COC
1998	Marek Petrivalsky	Lluís Ferrer	Arnau Julià	La Cerdanya. XINOXANO

DAMES

1995	Anna Amigó	Laia Santamaria	-	
1996	Anna Amigó	Laia Santamaria	Núria Castillo	
1997	Frieda Frenzel	Anna Amigó	Laia Santamaria	
1998	Anna Amigó	Mònica Aguilera	Frieda Frenzel	

CAMPIONATS DE CATALUNYA NOCTURNS**HOMES**

1996	Lluís Ferrer	Carles Loré	Jordi Villar	Can Coll. CMSC
1997	Néstor Bohigas	Lluís Ferrer	Miquel Soro	St. Medí. CMSC
1998	Lluís Ferrer	Estepen Domas	José L. Casado	St. Feliu. Marek-Casal

DAMES

1996	Anna Amigó	Laia Santamaria	-	
1997	Anna Amigó	Laia Santamaria	-	
1998	Anna Amigó	Carme Parareda	Teresa Sabater	

CAMPIONATS DE CATALUNYA SPRINT**HOMES**

1997	Carles Loré	Lluís Ferrer	Carlos Rescalvo	Sant Cugat. CMSC
1998	Lluís Ferrer	Néstor Bohigas	Ferran Santoyo	CAR. CMSC

DAMES

1997	Anna Amigó	Frieda Frenzel	Laia Santamaria	
1998	Frieda Frenzel	Anna Amigó	Cristina Rochés	

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE RELLEUS**HOMES**

1990	IBON	CATALUNYA	MINERVA	Salàs del Pallars. Minerva
1991	COC	IBON	MINERVA	Comiols. Minerva
1992	Orientafond'66	COC	MINERVA	Llers. FCOC
1993	Cerdanya N	Orientafond'66	COC	Boadella. FCOC
1994	BO	COC	BO2	S. Iscle de Vallalta. FCOC
1995	UPC	COC	BO	Sitges-Autodrom. COC
1996	BO	COC2	MINERVA	Can Deu. FCOC
1997	BO	UPC	RMPO1	Moià. COC-BO
1998	BO	UPC	XINOXANO1	Sant Feliu. Marek-Casal

DAMES

1995	COC	COC-BO	DVBO	
1996	COC	BO	COC2	
1997	COC	BO	BO2	
1998	COC	BO2	XINOXANO2	

CAMPIONATS DE CATALUNYA UNIVERSITARIS**HOMES**

1993	Ferran Santoyo	Dani Ramirez	Oriol Cornudella	St. Feliu de Llob. C. Giralt
1994	Ferran Santoyo	Xavier Haro	José Luis Casado	Can Coll. UPC
1995	José Luis Casado	Eduard García	Pau Marí	Vista Rica. UPC
1996	Lluís Ferrer	Xavier Haro	Pau Marí	Sitges.
1997	Lluís Ferrer	Miquel Soro	Jordi Villar	Mediona
1998	Lluís Ferrer	Eduard García	Miquel Soro	Can Deu. COC

DAMES

1993	Imma Clopés	Imma Delgado	Marta Clares	
1994	Laia Santamaria	Mercè Miguel	Maria José Zurizga	
1995	Laia Santamaria	Núria Marjanedas	Mònica Aguilera	
1996	Mònica Aguilera	Núria Castillo	Laia Santamaria	
1997	Núria Castillo	Mònica Aguilera	Gemma Roure	
1998	Mònica Aguilera	Núria Castillo	Assumpció Termens	

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE CICLO-ORIENTACIÓ**HOMES**

1997	Marc Canals	Eduard García	Carles Loré	Sant Jeroni de la Murtra. BO
------	-------------	---------------	-------------	------------------------------

DAMES

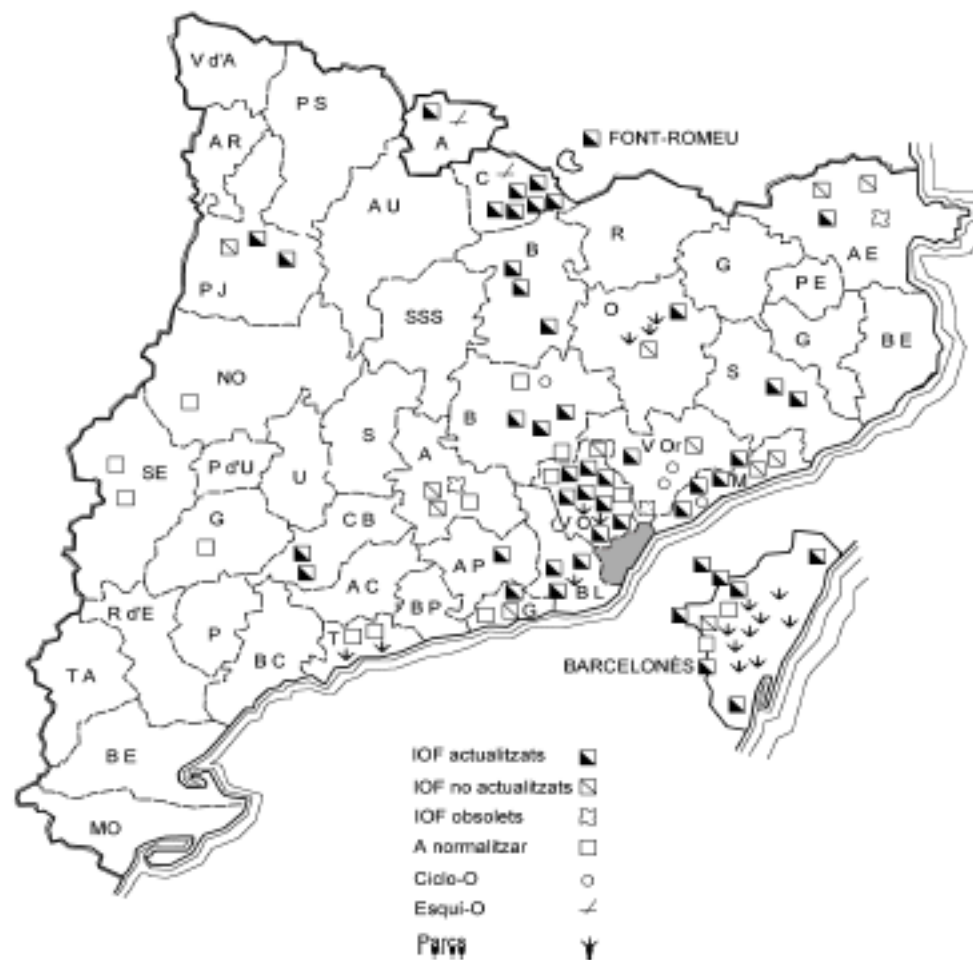
1997	Mònica Aguilera	Emma Roca	Anna Amigó
------	-----------------	-----------	------------

■ Participants a la primera competició de Ciclo-orientació. Sant Feliu de Llobregat, 1991.

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE CLUBS

1997	COC	BO	XINOXANO	Pallars
1998	COC	BO	XINOXANO	CAR, Sant Cugat

MAPA DEMAPES 1988-1998

REGISTRE DE MAPES

Després dels mapes de bricolatge catalans, als mapes en normes IOF realitzats al principi per la WWOP s'hi van anar afegint el de Comiols al Pallars, Sant Just-Sant Feliu, Can Deu a Sabadell, Malla i Vilanova de Sau a Osona, Rojals sobre Montblanc, Parc Cretaci també al Pallars, i força d'altres, a més dels cartografiats pels nous cartògrafs catalans a partir del pioners dels primers anys, com per exemple, Sant Jeroni de la Murtra a Badalona, Moià, Serra de Salavès al Bages, Pla del Magre a l'Anoia, etc.... fins a arribar, al cap de 10 anys del descobriment de l'orientació a Catalunya, al considerable nombre de 84 terrenys cartografiats, una bona part d'ells en normes IOF.

ALT EMPORDÀ

1. Boadella
2. Campmany
3. Espolla
4. Llers

ALT PENEDES

1. Mediona
2. La Gamba

ANOIA

1. Estadi
2. La Censada
3. Pla del Magre
4. Túnel del Bruc

BAIX LLOBREGAT

1. Begues
2. Gavà
3. Sant Feliu-Sant Just
4. Parc Can Mercader

BAGES

1. Callus. Les Comes
2. Navàs (Ciclo-O)
3. Moià
4. Serra de Salavès

BARCELONÈS

1. Anella Olímpica
2. Carretera de las Aigües
3. Daltsarrià
4. Escola Calassanç
5. Montjuïc
6. Parc de les Aigües
7. Parc Cervantes
8. Parc de la Ciutadella
9. Parc Güell
10. Parc del Guinardó
11. Parc de la Guineueta
12. Parc de l'Oreneta
13. Parc Turó de la Peira
14. Santa Creu d'Olorda
15. Sant Jeroni de la Murtra
16. Torre Girona
17. Vallvidrera
18. Vallvidrera SO
19. Vista Rica
20. Parc Joan Miró

BERGUEDA

1. Rasos Model
2. Rasos de Peguera
3. La Donzella - La Talaia

CERDANYA

1. Cim de la Bassa
2. La Molina
3. Lles (Esquí-O)
4. Pla de les Forques Est
5. Vila de Puigcerdà
6. Pla de les Forques Oest
7. La Molina-Paborde

CONCA DE BARBERÀ

1. Rojals
2. Rojals sud

GARRIGUES

1. Les Garrigues

GARRAF

1. Autòdrom
2. Sitges SO

LA LLITERA, FRANJA

1. Bosc de Pinyana

MARESME

1. Alberg Torre Ametller
2. Argentona
3. Argentona A Vilassar de Mar
4. Canet de Mar
5. Mataró
6. Premià de Mar
7. Turó de Cerdanyola

NOGUERA

1. Les Avellanes

PALLARS JUSSÀ

1. Comiols
2. Parc Cretaci
3. Salàs

OSONA

1. Bosc de Ribera
2. Malla
3. Vilanova de Sau
4. Parc Jaume Balmes
5. Parc Inst. Esportives

SELVA

1. Hostalric
2. Massanes
3. Vidreres

SEGRIÀ

1. Messeta de Gardeny

TARRAGONÈS

1. Mas Enric
2. Pont del Diable

VALLÈS OCCIDENTAL

1. Can Catà
2. Can Coll
3. Can Deu
4. CAR
5. La Muntanyeta
6. Montcada i Reixac
7. Parc Central
8. Ferran Clua
9. Ripollet
10. Sant Medir
11. Vacarisses
12. Can Graells
13. El Monestir

VALLÈS ORIENTAL

1. Gualba
2. Pla de la Calma
3. La Roca (Ciclo-O)
4. Bell-Lloc (Ciclo-O)

■ I a més, Font-romeu, 150 Km² cartografiats a diferents escales. Tot un luxe.

CLUBS FEDERATS

CLUB ESPORTIU DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA "ALIGOTS"

Servei d'Esports
C/Emili Grahit, 77. 17071-Girona
Tel. 972-41.80.60

CLUB ESPORTIU BADALONA ORIENTACIÓ, BO

Seu d'Urgell, 51, 7è 4a 08911-Badalona
Tel. 93-384.63.48
a/e:ccasado@ysi.es
<http://www.orientacion.org>

CLUB DE CURSES D'ORIENTACIÓ CATALUNYA, COC

Passatge Costa del Putget, 2. 08023-Barcelona
Tel. 93-219.19.14
a/e:cocat@hotmail.com
<http://www.welcome.to/coc>

CLUB ESQUÍ BERGUEDÀ

Pio Baroja, 6.
08600. Berga
Tel. 93-821.16.74

CLUB ATLÈTIC JONCAR DE TREMP

Ap. Correus, 114. 25620-Tremp
Tel. 973-65.12.07

CENTRE EXCURSIONISTA FARNERS

Apartat núm 156.
17430-Sta. Coloma de Farners

CLUB MINERVA

Font Vella, 4 4t 2a 25260-Tremp
Tel. 973-65.19.29

CENTRE EXCURSIONISTA MONTSERRAT, CEM

Vilanova, 24 principal. 08240-Manresa
Tel. i fax. 93-872.53.12

CLUB D'ORIENTACIÓ NATURA I ESPORT, NIE

Prat d'en Galliners, 14 3r 2a 08500-Vic
Tel. 93-889.15.43

CLUB ESPORTIU ORIENTBOI

Can Massallera
C/ Mallorca, 30. 08830-Sant Boi de Llobregat

CLUB D'ORIENTACIÓ ESPORTIVA OROS

C/Verge de la Paloma, 55 3è 2a 08303-Mataró
Tel. 93-757.51.34

CLUB MUNTANYENC SANT CUGAT, CMSC

Pl. Barcelona, 5. 08190-Sant Cugat del Vallès Tels. 93-675.05.29 93-674.03.80
a/e:cmsc@mx3.redestb.es
<http://personal.redestb.es/cmsc/>

CLUB DE ORIENTACIÓ MONTSANT DE TARRAGONA

Av. Francesc Macià, 100 8è 2a. 43005-Tarragona
Tel. 977-22.46.47

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA, UPC

Servei d'Esports. Subsecció d'Orientació
Jordi Girona, 1-3, edifici C6, Campus Nord. 08034-Barcelona
Tel. 93-401.68.87
<http://www.geocities.com/Colosseum/Park/3793/>

CLUB ESPORTIU XINOXANO ORIENTACIÓ

Vallirana, 66 3r. 08006-Barcelona Tel. 93-212.10.74
a/e:xinoxano_o@hotmail.com
<http://www.upcnet.upc.es/~mcb4>

CATALUNYA DEL NORD

ORIENTPASSION'66

4, Rue Alexandre Ribot. 66000-Perpignan. França
Tel. 07-33-4-68.66.07.30

CNEC-MONT-LOUIS

Cellule Saf. 66210-Mont-Louis. França
Tel. 07-33-4-68.30.85.86 Fax. 07-33-4-68.04.11-42

ALTITUDE HORIZON'66. COURSE D'ORIENTATION

Rue des Noisetiers. 66210-Mont-Louis. França
Tel. 07-33-4-68.30.25.40

CLUB D'ORIENTATION TAUTAVEL ESPOIR'66. COTE'66

21, Rue Delalande. 66300-Villemolaque. França
Tel. 07-33-4-68.37.53.75

FEDERACIÓ DE CURSES D'ORIENTACIÓ DE CATALUNYA

Jonqueres, 16 planta 15a
08003 BARCELONA
Tel. 93-319.32.09
a/e:fcoc@retemail.es
<http://personal5.iddeo.es/fcoc>

Fonts bibliogràfiques

Documents de l'Arxiu de la FCOC. Creació de la Federació, Estatuts, etc.
Butlletins " Catalunya ORIENTACIÓ", novembre 1989-gener 1999.
Programa dels "25 Dies" i Memòria 1990.
Butlletí Nadal 1997, sobre la història de l'orientació espanyola i mundial del mateix autor.
Articles de periòdics i de les revistes "Mapa i Brújula" i "42.195 Marathon Catalunya".

Els 10 Anys de l'Orientació a Catalunya ja s'han complert i és satisfactori i esperançador veure com continuem els èxits esportius:

- I Trofeu de Famílies d'Orientació, una d'elles amb 39 participants.
- I Campionat de Catalunya d'Esquí-orientació, organitzat pel Xino Xano.
- Presentació de la nova Selecció Catalana, en el marc extraordinari del II Trofeu Internacional d'Orientació Ciutat de Barcelona, en competició amb l'Equip Nacional Txec.
- L'Equip Femení de Catalunya guanya el Campionat d'Espanya de Relleus.
- Victòria d'Anna Amigó i Emma Roca al I Trofeu Mundial de Raids, instituït per la IOF.

■ La progressió esportiva de l'orientació catalana és altament satisfactòria i queda ben palesa tan pels èxits dels nostres orientadors i orientadores com per la capacitat i qualitat organitzativa i cartogràfica.

Però, tot i així, la feixuga càrrega burocràtica imposada per l'Administració cada vegada va pesant més sobre la Federació. En aquestes circumstàncies, denunciades repetidament a tots nivells i reblades per la pròpia Unió de Federacions, el president i fundador de la Federació, Carles Lladó i Badia, després d'haver-ho anunciat reiteradament, dimiteix de la seva presidència.

Ferran Santoyo Medina és elegit nou president de la FCOC. Comença una nova etapa.
